

forsikringsselskab, der benytter Statsanstalten som et Slags Centralselskab, hvori det genforsikrer sin hele Forsikringsbestand. Om dette Selskab siges der, at det vil have lettere ved at drive sin Virksomhed, naar der i Statsanstalten oprettes en Afdeling for Karensforsikring. Man vil altsaa gennem den ny Afdeling, der paa-tænkes oprettet, hjælpe dette private Selskab, som hedder „Arbejdernes Livsforsikringsselskab“. Nu er det jo netop Arbejderne, som det i Særdeleshed gælder om at kalde paa ved denne Lejlighed, og som yde den store Tilgang til de private Selskaber, som have Karensforsikring. Det er netop dem, der komme i store Mængder. Men det, man nu vil, er ganske simpelt, at man vil lave et Kompagniskab mellem Fagforeningerne og Statsanstalten for Livsforsikring. Naar man her taler om dette „Arbejdernes Livsforsikringsselskab“ som et privat Selskab, saa vil det i Virkeligheden sige: Fagforeningerne. Der bestaar vist allerede nu en Kontrakt imellem dette saakaldte „Arbejdernes Livsforsikringsselskab“ og Statsanstalten om, at Statsanstalten paatager sig at forsikre en hel Del Mennesker, som indtræde i det nævnte Selskab, der saa inkasserer alle Præmierne. Statsanstalten staar udenfor det hele, den faar sine Præmier indbetalte med visse Mellemløb, men den staar slet ikke i noget direkte Forhold til de forsikrede, den staar kun i det Forhold til dem, at det er den, som umiddelbart forsikrer dem, men den har ikke det mindste at gøre med at opkræve Præmierne eller alt saadant; den skal ikke modtage hver enkelt 25 Øre eller 50 Øre eller Krone, paa ingen Maade, disse Smaabeløb skal det før nævnte Selskab samle sammen til den. Det er altsaa dette, man egentlig vil: Man vil støtte et enkelt privat Selskab, nemlig Arbejdernes Livsforsikringsselskab, som er det samme som Fagforeningerne, og dem vil man altsaa benytte til at faa Livsforsikring under den heromhandlede Form udbredt i højere Grad. Jeg finder dette aldeles urigtigt, aldeles forkasteligt, jeg kan aldeles ikke forstaa, hvad det skal betyde, at Statsanstalten skal begynde et enkelt Selskab mere end andre. Man siger nok, at der kan maaske opstaa andre Selskaber, som kunne gøre det

samme. Det vil ikke let ske; der, hvor Fagforeningerne i det hele taget raader, vil det ikke være let for nogen at staa ved Siden af dem. Og hvis Arbejdernes Livsforsikringsselskab, som der her er Spørgsmaal om, vil slutte sig til en bestaaende Anstalt, saa er der Anstalter nok, store udmærkede, vel funderede Anstalter, med hvem det meget godt vilde kunne komme i Forbindelse, uden at man ved Statsanstalten behøver at oprette en saadan Afdeling som den her foreslaaede.

Jeg maa saaledes sige, at det for mig staar som overordentlig tvivlsomt, om der overhovedet er nogen Anledning til at indføre Karensforsikringer ved Statsanstalten for Livsforsikring.

Der er en anden Bestemmelse i dette Lovforslag, som jeg derimod fuldkommen kan slutte mig til, og det er § 9, hvor det bestemmes, at Statsanstalten skal kunne tegne Forsikringer paa indtil 200,000 Kr. i Stedet for som nu 60,000 Kr., dog saaledes, at man stedse genforsikrer, hvad der overstiger 60,000 Kr. Dette finder jeg er en meget fornuftig Bestemmelse. Nu til Dags er et Beløb af 60,000 Kr. — som for Resten er meget større end det, som der blev tilladt i 1870, da Statsanstalten blev oprettet — ikke noget stort Beløb, der fordres adskilligt mere nu, og jeg finder slet ikke, at 200,000 Kr. er urimeligt. Tværtimod, det kan vistnok være meget naturligt, at man kommer op til denne Sum. Risikoen for Statsanstalten bliver jo ikke forøget derved, naar den altid genforsikrer, hvad der er over 60,000 Kr. Jeg skal senere tillade mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg, hvortil det vistnok særlig egnert sig.

Madsen-Mygdal: Jeg maa begynde med at tilstaa, at da jeg saa dette Lovforslag første Gang, var jeg saa enfoldig at være af den Formening, at det vilde gaa let igennem Rigsdagen. Jeg synes, det er saa simpelt, ligefremt, naturligt og rimeligt, at jeg ikke kunde tænke mig, at der kunde gøres nogen Indvendinger mod dette Lovforslag. Men jeg har jo nu hørt betydelige Indvendinger rettede derimod. Jeg kan imidlertid ikke give disse Indvendinger Medhold. Det, som jeg tror bør overvejes ved Behandlingen af et Lovfor-